

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: Y. I.**, zastoupen JUDr. Petrem Topinkou, advokátem, se sídlem Národní 11, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 7. 2004, č. j. 55 Az 765/2003 – 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku označeného v záhlaví, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2003, č. j. OAM - 5716/VL - 19 - ZA04 - 2002, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení azylu. Tato kasační stížnost byla podána dne 1. 10. 2004 k poštovní přepravě, přičemž byla adresována Nejvyššímu správnímu soudu, který ji postoupil Krajskému soudu v Brně.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost byla podána včas a zda se jí tak lze věcně zabývat. Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že stěžovatel, jemuž měl být rozsudek ze dne 30. 7. 2004 doručen do vlastních rukou, nebyl v místě, kde se zdržuje, zastížen. Rozsudek byl proto dne 26. 8. 2004 uložen.

Pro způsob doručování se podle § 42 odst. 5 s. ř. s. použije úprava občanského soudního řádu; a to v podobě, jaká byla účinná do 31. 12. 2004.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 46 odst. 4 občanského soudního řádu nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. V této právní věci byl stěžovateli do vlastních rukou doručován rozsudek ze dne 30. 7. 2004. Byla-li tedy zásilka obsahující kasační stížností napadený rozsudek uložena dne 26. 8. 2004, pak desetidenní lhůta podle § 46 odst. 4 občanského soudního řádu počala běžet na základě § 40 s. ř. s. den následující, tj. dne 27. 8. 2004, a uplynula dne 6. 9. 2004 (5. 9. 2004 byla neděle); tento den nastala zákonem předvídaná fikce doručení rozsudku, bez ohledu na děje následné (v tomto případě bez ohledu na skutečnost, že se stěžovatel dne 16. 9. 2004 osobně dostavil na soud a převzal rozsudek ze dne 30. 7. 2004). Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, pak lhůta pro její podání uplynula dne 20. 9. 2004. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 1. 10. 2004, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

Byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu